

BELOKEN PASEN 2020

Evangelielezing Johannes 20,19-31

Op de avond van die eerste dag van de week waren de leerlingen bij elkaar. Hoewel de deur op slot was uit vrees voor de Joden, kwam Jezus. Ineens stond Hij in hun midden en zei: “Vrede!” Na deze groet toonde Hij hun zijn handen en zijn zijde. Vreugde vervulde de leerlingen toen ze de Heer zagen.

“Vrede”, zei Jezus nogmaals. “Zoals de Vader Mij gezonden heeft, zo zend Ik jullie.” Na deze woorden ademde Hij over hen. “Ontvang de heilige Geest”, zei Hij. “Als jullie iemand zijn zonden vergeven, dan zijn ze ook vergeven; als jullie ze niet vergeven, dan blijven ze behouden.”

Tomas, een van de twaalf, ook Didymus genaamd, was er niet bij toen Jezus kwam. De andere leerlingen vertelden hem: “We hebben de Heer gezien.”

Maar hij zei: “Ik wil zijn handen zien, met de gaten van de spijkers erin; ik wil ze met mijn vingers voelen. Ik wil met mijn hand de opening in zijn zijde voelen. Anders geloof ik niet.”

Acht dagen later waren de leerlingen weer bijeen, en nu was Tomas erbij.

Hoewel de deur op slot was, kwam Jezus. Ineens stond Hij in hun midden en zei: “Vrede!” Vervolgens richtte Hij zich tot Tomas: “Kijk maar, hier zijn mijn handen; kom nu maar met je vinger. En kom met je hand om de opening in mijn zijde te voelen. Wees niet langer ongelovig, maar gelovig.”

Hierop zei Tomas: “Mijn Heer! Mijn God!”

Jezus zei: “Omdat je Me gezien hebt, geloof je? Gelukkig zij die zonder gezien te hebben toch tot geloof komen.”

Nog veel andere tekenen heeft Jezus voor de ogen van zijn leerlingen verricht, die niet in dit boek zijn neergeschreven. Die welke u hier vindt, zijn neergeschreven opdat u zult geloven dat Jezus de Messias is, de Zoon van God, en opdat u door te geloven leven zult bezitten in zijn naam.

Overweging

We noemen deze zondag wel “Beloken Pasen”, alsof de luiken dicht gaan en Pasen weer voorbij is. Maar voor een christen is Pasen nooit voorbij. Pasen is een opgave voor het leven. Het is een levensstijl: Paasmensen te zijn: bevrijde mensen. Jezus vat die levensopgave samen: ‘Als je iemands zonden vergeeft, dan zijn ze vergeven, als je ze niet vergeeft, zijn ze niet vergeven.’”

We hoeven dit niet te begrijpen alsof Jezus hier de biecht instelt, dergelijke praktijk ontstaat pas eeuwen later. En het gaat ook niet over “pekelzonden”, onze kleine, menselijke tekorten. Jezus kijkt verder... veel verder.

Hier gaat het over de zonde in zijn brede betekenis als alles wat het menselijk geluk kapot maakt en dus afbreuk doet aan de bedoeling van de Schepper.

De zonde als dat ingewikkeld kluwen van rivaliteit en bedrog, van geweld en verdwazing, van achterdocht en haat, van rancune en zelfbeklag...

Als je dat niet vergeeft, als je dat niet ongedaan maakt, dan blijft het verder woekeren, dan zal het u verstikken tot vereenzaming toe, en uw wereld onleefbaar maken. Als jij de zonde niet vergeeft, dan is het alsof alles vergeefs is geweest en heel mijn boodschap een vergissing.

Maar als je vergeeft, mild en menselijk, dan verwerkt je al het negatieve tot een nieuw begin. Dat is pas verrijzenis en bevrijding. Dan worden wonden littekens. Paasmensen zijn mensen die iets hebben meegemaakt, die de gebrokenheid van de mens en hun eigen gebrokenheid aan de lijve hebben ervaren, maar daaruit zijn opgestaan.

Onze huidige maatschappij heeft behoefte aan Paasmensen want op dit ogenblik waart het virus rond dat ingaat tegen de schepping. Het is als het ware een tot-materie-omgevormde-zonde. En wij mensen moeten, net als de leerlingen toen, de deur op slot doen, de luiken sluiten...

Er is vrees alom, alles verlamd...

Dus moeten we een nieuwe weg zien te vinden, een weg die er nu misschien nog niet is; een weg die ons weer vrede brengt. Niet dat zogenaamde "nieuwe normaal". Afstand houden van elkaar, jezelf moeten opsluiten, dat kan en mag nooit normaal zijn. Maar we zullen het moeten uithouden tot iets gevonden is dat de vrees wegneemt; ook bij de ongelovige Tomassen.

Maar wij begrijpen hem zo goed, Want zijn twijfels zijn toch ook onze twijfels.

In ons leeft immers ook die nuchterheid van de Thomas van de eerste Paasavond: "Hoe kan de verrijzenis nu waar zijn? Wat beeldt je in?

Waar zijn de bewijzen?, eerst wil ik betasten en zien, en dan misschien geloven!" Thomas is de vertegenwoordiger van die nuchtere mens,

die ook in elk van ons steekt en die de neiging heeft om alleen de zichtbare, technische buitenkant van de wereld te aanvaarden, de dingen die wij kunnen zien, meten, controleren, verifiëren en exact bewijzen. "En al de rest is inbeelding, bestaat niet echt!"

Meer dan ooit hebben we nu dat geloof nodig: zonder gezien te hebben er toch op vertrouwen dat het goed komt.

Laten we in die tussentijd wachten, waken, bidden zodat wonden tot littekens worden. We hopen op de Heilige Geest; mag Hij spoedig onder ons zijn.